

RMK I

1590/a

1. és 2. péld. (összesen 4 kóp.)

(A két példány kiegészíti egymást. Az

A-ban 2-2 levélből egy a kiadványnak
az első lve teljes. A többi rész hiányzik,
sőt ismeretlen.)

(1. és 2. péld.)

2063
1590/a
RMK I

B₂ [recte A₂] - [A₃] lev. : Farkas-féle társas. (Lel. M. K. 1878.
A₁ és A₄ lev. : 1970. évi beszámoló. 275. l.)

LIBER PRIMVS.

Lvástunk már sok fele Irásokat

Hadakozásokról írt bő Cronikákat
Es szerelmek közt történet példákat
Sokképpen sokakra folyt s' ment nyavalyákat.

Megh győz mindent mint mondgyak az szerlem

Nincz mert el lőt nilában engedelem

Rabyaua lés mind segény s' Fejedelem

Ellent nem ál neki ez sem értelem.

Erőt esét elmet mert mind fellyül mul

Valákikben merghet hevénnek indul

Egét ő-üzevel kimillelen dúl

Mint Vitéz törtében bölcsi az képpen hul.

Sok uta és modgya vagyon rendében

Kit mint semikor baczon megh eleében

Mérges útkos nilát vísel tegzeben,

Kit megh löhet bolgast szerz ezében.

Illehet azért akar ki tehet

Hogy rus embert szerlem nem illehet,

Egyebet mert nem is gyönyörködhet

Hanem csak az ki esével bővölködhet.

Sok jószágval kel birni bővelkedni,

Az szerelmet ki akaria követni,

Ió izivel hogy ha akár megh telni,

Moddal kezdőt dolganak megh felelni.

Tökelleter hívség s' alhatatosság

Igaz s' vígyazas forgalmatosság

Lozan elme felelem közér bátorság

Hátnal ebbe gyakor rövid álnokság.

A

Ezt

Ezt Clytophon Görög Isten példája
 Ez enekben minékünk megh mutattya
 Szerelmnek hogy io modgyat elő bamlallya
 Kinek rendit Tattus imigy írta.
 Az Assyriabeli Tenger mellett
 Phæniciának ő Városa közöt,
 Sydon Város légh sebben építet
 Ador Thebánufoknak eredet.
 Két szép ki kelő reő vagyon mellett
 Kiben mindenkor Tenger czendésege
 Telben, Nyárban hajoknak ki menese
 Vagyon nagy bekesseges ki kelese.
 Otaz víz magát két fele szakazta
 Mely Várnak revent megh mutattya
 Kiknek nem különben vagyon állása
 Mint ha közzel lör volna alkutása.
 Rayta sokat haboktul hanyattatvan
 Az Tengeren igen sokat buydosván
 Az felektől Város alá hanyatvan
 Aftér Isten Aftönyak és áldosván
 Phæniciák ez Isten Aftönyak
 Gyakor áldozatokot szolgáltatnak
 Enis hogy már menisegem lör magamnak
 Könyörgek szolgálvan az áldozatnak
 Veget vetven otaz tiszteletőknek
 Az Város szépséget nézni ki menek
 Nagy sok szép ajándékokra találek
 Kiket Aftér Istennek vinni lálek.
 Találek mentemben egy írt táblara,
 Kin az földnek megh tertzék ő állása
 Körüle az tengernekis folyása,
 Illyen volt az táblanak formálása.
 Europa az Táblan vala ki festve,
 Phæniciák tenger ő mellett
 Sydon Városnakis ő ekessege,
 Egy nagy Rétségh mellett ki jegyeczé.
 Nagy sok léanzo az Retön vala
 Az tengerben egy Bika láczik vala

Bika

OJZK kelt.
 Régi R. Ny.
 8336/41 20

Bika hátán egy szép leány ül vala
 Creta fele Bika leányval vs vala.
 Sok jószág virágh az Retön vala
 Közte penigh nagy sok plántalt fa vala
 Ezeknek oly szép tűrősege vala
 Eggik agha az mást befödi vala.
 Ez mellett fak alar szép arnyek tezik
 Napnak fényességbe köztök tündöklék
 Sok fa tűrő levelek ke' főtellik.
 Kin Kepiro mestersege meg tezik,
 Szép kő fallal az Retöt kerítette
 Az fak állat fővel be vltette
 Rosat, Mirtuot ivottat neyhezette,
 Sok negy segű táblakban ezt ferzette.
 Szinten az közepin szép víz fut vala
 Ki magától az földből fakad uala
 Annak penigh im illyen hasna uala,
 Fűvek fak vélt díszetnek uala.
 Táblan az kertésis megh láczik uala,
 Annak kezében egy kis kappá vala,
 Kivel kerész az földet ása uala
 Folyó vígnék folyását nyitja uala.
 Az Tenger felől az Retnek végében
 Irattak szép leányok egy seregben
 Kik látnak néha lenni örömben
 Néha penigh keserves felelőmben
 Eő feiket kosorokkal megh raktak
 Hajokatis az felnek hozzatottak
 Eővig meztelen testöket huttak
 Kiáltvan az tenger fele fordultak.
 Szinten terdigh az tengerben be leptek
 Bika után ok minnyajan erettek
 Tenger melysegeröl ok megh írtettek,
 Bellyeb menesben ok veget vetettek,
 Nagy sok szép éint az víznek jegyze uala
 Keket, földet, vöröst, tárgat írt uala
 Köfite kösítakatis jegyze uala
 Víz azokra folyvan nyitkák uala.

B 2

Szőrnyem

RMK I

1590 a

rele A2a

Szörnyen ala és fel Bika és uala
 Lábaival nagy habokat ver uala
 Ennek baten az szép leány és uala
 Bal bájvan mint feken hordozza ualá.
 Bikan az leány kerekűl írva uala,
 Őugh vékony ruha őrayta uala
 Tette feyér, Bátorny berheje uala
 Ővehez ruháját foglalta uala.
 Inghelobogh és fejen ékelege,
 Szép testenek ündöklek sejersege,
 Arra vagyon Bikanak ő. menése.
 Valamelyre szép leány teritése.
 Itt előtte képiro Delphineket,
 Környül penigh leánnak szerelmeket,
 És az tegzős Cupido kis gyermeket,
 Fel kezében lát, masban itt tüzet,
 Kis Cupido ki teriet szárnyaival
 Bikat báruon vezet job. kariával
 Iupiterre néz nagy mololygásával,
 Hogy őkre ünt szerelme hatalmával.
 En mint szerelemtől körül fogatot,
 Némem szerelemben az nagy hatalmat
 Cupidonak adatot birodalmot
 Földet, nem néz, tengert, mely körül fogor,
 Ez közben az Táblát hogy én. czudálnam
 Képiroinak mesterseget joualnam
 És Iffionak hozzám jövelet látam
 És ő déki ilyen hollalát hallám.
 Ez kép abrázattya az szerelőmnek
 Ki nem kedvez sem nagy sem kicsin rendnek
 Arad s' terjed habia mint egy tengernek
 Usni kel itt eghi s' földi nemeknek.
 Bőveb természetis bámlalhatnam
 Ha siuem keservet rávoztathatnam
 Kint vifele sérült elmémet ohatnam
 Reghi eghő lángomat megh olthatnam.

Kel

Kelde keservémet megh vőtanom
 Szerelmemnek rendit elő bámlálnom
 Vagy sőt talam semelyőd megh bánranom
 Ha som végét veled sokka vártatom.
 Véghre őtet az nagy elő Istenre
 Kenferitem dolgának kezdesere
 El be vívem azért egy szép Berekbe,
 Le vőletem egy nagy magas tókere.
 Az berekben nagy sok sűrő fa uala,
 Egy folyó viz is mellere foly uala,
 Az ho vízzel mely megh áradot uala
 Minden felől köbünk czendesség uala.
 Fohazkodvan rám függéste ket fém
 Lövendővén lebhűlt híve szerelme,
 Ellenemben válasta vő. helyet,
 S' így kezd el dolgot rendit bebedet.
 En ugy mond Phoeniciabeli vagyok,
 Tyrus Váras az honnan való vagyok,
 Nevem penig hogy ha kérde ki vagyok,
 Clytophonnak neveűtek volt az Papok.
 Az én Attyam Hyppasznak hivattatott
 Annak battya Sofratesnek mondatott.
 Attyul égyek Annyul külömbek voltak,
 Mind az ketten elég gazdagok voltak.
 Sofratesnek Annya Bizánciomban,
 En Attyame volt az Tyrus Várasban
 Attyam Battya lákot Bizánciumban,
 Ő Annyatol marat szép jószágban.
 Az én Attyam penigh Tyrus Várasban,
 Lakozot mind eddigh ő házaiban,
 Anyam megh holt nékem kicsin koromban,
 Marasztvan magatol árva voltomban.
 En Attyam ujobban megh hazafodék
 Tőle hugom Caligo báleteték
 Attyamtul én samomira neveűteték,
 Felesegül hogy nékem jegyzetnek.

De miért

B₃ neke A₃₂

6
De miért hogy Istennek akarattya,
El változhatatlan ő bölcz tanácsa
Azt nem tudtam volt kegyes akaratya
Lenne más jegyefém az kit ő adna.
Sörmegh almunkis gyakran meghjeleni
Az mi dologh életünket követi,
Nem azért hogy tudnok azt el kerülni,
Mert Isten végezte s'ugy kel történni.
De hogy midőn el jő annak ideje
Es embernek el forogh szerenczeje,
Megh jövendőt gonoznak türesere
Legyen bátrab az el szenvedesere.
Mert ha embert véletlen gonoz eri,
Sokkal hamarabbis az megh rőtteni
De az a kit immár rest tud várni
Ha nehezbis könnyeb azt el szenvedni.
Hogy már tizenkilencz estendő valék
Auyam Menyegzőre forgalmaskodék
Hogy egy estendőre véghez vitessék
Nézd ot az szerencze mit czelekedék.
Egy eyel látek egy álmod fektőmbé
Eővemőn alol látatom kötőzve
Egy szép sűz leány fekszik az én ölembé
Tesse vagyon tőlem külföld rekesrve.
Más felől látok egy Assont előttem,
Egő faklyat elős tört tart mellettem,
Nagy haragos tekintete mindenben
Látván őtet én igen megh rőttenem.
Vérrel szeméi föl fordultak uala,
Haya hofsu s'az megh borzadot uala,
Oldalamat törrel vágdallya uala,
Az szép leant rőlem válassya uala.
Fel Serkenvén almomból fel jertem
De ezt én senkinek sem beszéltem
Mi tellyek rám elmém hántam veritem,
De az elmet soha fel nem lelhessem.

Történet

7
Történetek azonban hogy Sostratestől
Az kit mondék én Auyámnak Battyatól
Köveitők jövenek Bizanciumból
Akaratya ily ertők írásból.
Köszönetit Sostrates Hyppiasnak
Iria, mint szerelmes Auyasának
Kiván minden jót ő tellyes hazának
Egészeget magának mint Battyának.
Tráciajakkak ellenünk hada
Nem inemő okból réánk támadta
Ki hazankor miért hogy el folyatta,
Hozzád folyamodnom most sűkseg adta.
Küldöm hozzád Leányomat Leucippet
Panthiat szerelmes feleségemet
Migh véghez vihettük békeségünket
Vitéd gondgyat kérlek vöd fel vőgünket.
Hogy az levelet Auyam el olvassa
Az tengerhöz mene ot nem mulata
Nagy fok Leant sölgar házhoz hozta,
Kit Sostrates Leanyával küldöt vala.
Assonnyok közt egy nagy szép Assont látek
Ruhajában frisnek gazdagnak láczek
Melleit egy igen szép sűzer látek
Kinek ő sepsége sívemben ölek
Annak kemény de Nyajas tekintete
Haja sarga fekete sőmőldőke
Tesse feyerbársóny sűnő szép képe
Pyroslik úgy mint ha volna megh festet.
Méhent láram én ottan el ajulek
Szépsége tükörrel ekeibnek tettek
Szemei miallelkem megh Sebhérék
Mint egy eghő rőtűl úgy fel geriedek.
Reket sívem reá való néstemben
Szegénylen hogy estem már szerlemben
Nem jelentem tüköloom ezt sívemben,
Szemeim másra forditom néstemben.
De hogy

De hogy reá nézni nem gyekezem
 Szemeimben sépségeit győztem
 Eőt szemlélni gyakran kenőserítetem,
 Hatalmával Rabképpen kötöttem.
 Mert mint egy Lancz az sépségnek hatalma
 Az embert magához kapcsolja hatása
 Elmesét és süvét ugy a lába hatása
 Minden földi hog csak magat ohajta.
 Az Partról Affonyok hog bejővenek
 Szállások Atyámtól szereztenek
 Fele házunk nékik engerttenek
 Végre vaczorálnya bejővenek.
Kettő közzülök Atyám el röndöle
 Engem azt középen helyeztete
 Az két Affont bál felől helyeztete.
 Az Leányokat ellenben telepíte.
 Ez rend taritást ott én igen javallam
 Atyámtól érte czokolni akarám
örömemben alig égni kivánam,
 Hogy az sép leánt ellemen élni látam.
 Bizonyágul én ebben Istent vetem
 Hogy nem tudom vaczoran otmit öttem
 Csak almonban mindent mivélni véltem
 Fejem hagyva ittkon az leánt sőmletem.
 Az vaczora tőlök hog végzetek
 Egy Isu egy Lancz közén ben lépek
 Tőle mindenikünk vigasztalánk
 Végre tőle egy sép enék kezdeték.
 Apollo Daphnet miképpen szarta
 Hogy sutaban Laurussa tünni latta
 Kergesével két sokka fárasia
 Szerelmere de föld nem gyűlázthata.
 Az el változott Laurust végre fogha,
 Annak gyöngé agait le vágdala
 Kőborut magának abból színála
 Vigasztalására fejeben nyoma.

Fel

